

Příloha P.203

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Metropolitní plán v souladu s principem právní jistoty a ochrany práv nabytých v dobré víře zohledňuje vydané pravomocné stavební povolení dle SZ, kterým stavební úřad povolil konkrétní záměr.

Požadavek, aby pořizovaná územně plánovací dokumentace respektovala vydaná pravomocná rozhodnutí stavebních úřadů dlouhodobě zdůrazňuje judikatura správních soudů.

Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 As 107/2012-139 konstatoval, že *„územní rozhodnutí (i stavební povolení) vydaná v určitém území představují tzv. limit využití území ve smyslu § 26 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006. Podle tohoto ustanovení musejí být limity využití území obsaženy v územně analytických podkladech, které jsou podle § 25 téhož zákona podkladem k pořizování územně plánovací dokumentace. Koncept územního plánu tak musí respektovat vydaná pravomocná územní rozhodnutí a stavební povolení. Platnost územních rozhodnutí, případně stavebních povolení je omezena toliko dobou jejich platnosti, a nemůže být proto narušena jejich nezařazením do územního plánu. Není tedy možné, aby se obec prostřednictvím vydání územního plánu snažila „odstranit“ účinky již dříve pravomocných územních rozhodnutí. Odlišný než shora provedený výklad dotčených zákonných ustanovení by mohl vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by se již například několik let řádně umístěné, povolené a zkolaudované stavby dostaly do rozporu s územním plánem, a pro tento rozpor by musely být odstraněny, resp. by byly považovány za nezákonně umístěné a postavené. Takový přístup by byl v příkrém rozporu s principem právní jistoty a ochrany práv nabytých v dobré víře.“*

Požizovatel neshledal závažné důvody, pro které by se měl od pravomocného stavebního povolení odchýlit. Navržená regulace v Metropolitním plánu je proto se stavebním povolením v souladu, aby vlastník pozemku mohl práva nabytá v dobré víře vykonávat a daný záměr realizovat.